

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ś., dnia 06-03-2013 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Beata Michurska-Gruszczyńska

Protokolant: Anna Smolińska

po rozpoznaniu w dniu 06-03-2013 r. w Środzie Śląskiej

sprawy z powództwa małoletniego M. M. (1) reprezentowanego przez G. M.

przeciwko M. D.

o ustalenie ojcostwa i alimenty

I. zasądza od pozwanego M. D. na rzecz małoletniego powoda M. M. (1) alimenty w kwocie po 500zł (pięćset złotych) miesięcznie, płatne poczynając od dnia 06.09.2012r. z góry do 10-tego dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat do rąk G. M. jako przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda;

II. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

III. kosztami postępowania w kwocie 306zł obciąża pozwanego nakazując mu, aby uiścił tę kwotę na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej);

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda M. M. (1) – G., działając w imieniu małoletniego, wniosła o ustalenie, że pozwany M. D., urodzony w dniu (...)w Ś. jest ojcem powoda M. M. (1), urodzonego w dniu (...)w L., syna G. M.. Ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanego M. D. na rzecz małoletniego powoda alimentów w kwocie po 600 zł miesięcznie oraz orzeczenie, że pozwanemu nie będzie przysługiwała władza rodzicielska nad małoletnim powodem.

W uzasadnieniu żądania podała, że matka małoletniego powoda i pozwany poznali się w pracy i byli w nieformalnym związku od stycznia do sierpnia 2010 r. W tym czasie strony współżyły. Pozwany nie interesował się matką małoletniego powoda, gdy ta była w ciąży oraz nie wspierał jej finansowo. W dniu (...) urodził się małoletni powód i wówczas przez 4 miesiące pozwany odwiedzał go. Przez 7 miesięcy pozwany wpłacał również kwotę po 500 zł miesięcznie na utrzymanie powoda, natomiast obecnie nie łoży już w ogóle na syna. Ponadto podała, że utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w kwocie 2.017 zł miesięcznie, opłacając rachunki na kwotę 1.500 zł miesięcznie i dlatego musi korzystać z pomocy swoich rodziców. Pozwany natomiast osiąga dochód w wysokości 2.500 zł miesięcznie i nie posiada nikogo na utrzymaniu, mieszka wraz z matką.

W piśmie z dnia 03 października 2012 r. matka małoletniego powoda wniosła o to, aby małoletni powód nosił jej nazwisko tj. M..

W odpowiedzi na pozew, pozwany wniósł o ustalenie, że jest on ojcem małoletniego powoda, nadanie dziecku jego nazwiska tj. D., oddalenie powództwa w części dotyczącej ustalenia, że nie będzie przysługiwała pozwanemu władza rodzicielska nad małoletnim synem, zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego powoda kwoty po 300

zł miesięcznie tytułem alimentów. W uzasadnieniu żądania wskazał, że z matką małoletniego powoda pozostawał w nieformalnym związku już na początku 2009 r. i że matka małoletniego powoda rozstała się z pozwanym, gdy powzięła informację, że jest w ciąży. W czasie trwania nieformalnego związku z pozwanym, matka małoletniego powoda pozostawała w związku małżeńskim, a mąż jej nie mógł mieć dzieci. Obecnie matka małoletniego powoda nastawiona jest wrogo do pozwanego i nie zezwala mu na kontakty z synem. Natomiast pozwany bardzo przeżywał fakt rozstania z matką małoletniego powoda. Ponadto pozwany podniósł, że w chwili obecnej osiąga dochód w wysokości około 2.000 zł netto miesięcznie, natomiast jego średniomiesięczne wydatki to kwota rzędu 1.700 zł. Ponadto spona dwa kredyty, gdzie łączna rata kredytu wynosi 500 zł miesięcznie. Ponadto pozwany podał, że małoletni powód nie zamieszkuje tylko ze swoją matką, ale również z babcią i byłym mężem G. M..

W piśmie procesowym z dnia 13 grudnia 2012 r. matka małoletniego powoda wskazała, że comiesięcznie wydatkuje kwoty: 750 zł na spłatę kredytu mieszkaniowego, 220 zł na opłaty eksploatacyjne, 70 zł za wodę i ścieki, 100 zł za prąd, 55 zł za gaz, 200 zł za dojazdy do pracy, 250 zł za środki higieny dziecka, 300 zł na lekarstwa i mleko, 300 zł na odzież dla dziecka, 500 zł za wyżywienie i środki czystości. Ponadto przeznaczona kwotę około 2.000 zł rocznie na zakup opału oraz opłaca ubezpieczenie OC auta i jego przegląd za kwotę 600 zł rocznie. Ponadto matka małoletniego powoda wskazała, że rzeczywiście zamieszkuje ze swoją babcią, ale z byłym mężem nie utrzymuje kontaktów.

Na rozprawie w dniu 06 marca 2013 r. matka małoletniego powoda cofnęła powództwo ponad kwotę 500 zł, na co zgodę wyraził pozwany.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni M. M. (1) urodził się w dniu 02 marca 2011 r. i pochodzi z nieformalnego związku (...).

dowód: odpis zupełny aktu urodzenia małoletniego powoda, k. 10 a.s.

W dniu 26 listopada 2012 r. M. D. uznał przed Sądem Rejonowym w Środzie Śląskiej w sprawie o sygn. akt III Nsm 357/12, swoje ojcostwo wobec małoletniego M. M. (1). Ponadto G. M. i M. D. zgodnie oświadczyli, że małoletni M. będzie nosił nazwisko matki „M.”.

dowód: akta sprawy tut. Sądu o sygn. III Nsm 357/10

W okresie od maja 2011 r. do listopada 2011 r., M. D. dobrowolnie łożył na utrzymanie M. M. (1) kwoty po 500 zł miesięcznie.

dowód: szczegóły transakcji z dnia 10.08.2011 r., k. 5 a.s.

szczegóły transakcji z dnia 12.09.2011 r., k. 6 a.s.

szczegóły transakcji z dnia 10.10.2011 r., k. 7 a.s.

szczegóły transakcji z dnia 10.11.2011 r., k. 8 a.s.

przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda, k. 62 a.s.

przesłuchanie pozwanego, k. 62 – 63 a.s.

Obecnie małoletni powód ma 2 lata. Jest alergikiem i wymaga zakupu specjalnego mleka w aptece za kwotę 23 zł za jedną puszkę, przy czym w miesiącu zużywa 5 puszek. Średniomiesięczny koszt jego utrzymania to kwota około 1.750 zł miesięcznie, na którą składa się opłata za: wyżywienie i środki czystości – 500 zł, ubrania – 300 zł, mleko i leki – 300 zł, środki higieny – 250 zł, zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych – 400 zł.

dowód: faktura VAT nr (...) z dnia 14.09.2012 r., k. 39 a.s.

faktura VAT nr (...) z dnia 12.09.2012 r., k. 40 a.s.

faktura VAT nr (...) z dnia 01.09.2012 r., k. 41 a.s.

faktura VAT nr (...) z dnia 28.11.2012 r., k. 42 a.s.

faktura VAT z dnia 11.12.2012 r., k. 43 – 44 a.s.

faktura VAT z dnia 09.12.2012 r., k. 45 – 46 a.s.

faktura VAT z dnia 09.12.2012 r., k. 47 a.s.

przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda, k. 62 a.s.

Małoletni powód nie posiada własnego majątku, z którego mógłby utrzymać się samodzielnie.

bezsporne

Matka małoletniego powoda obecnie pracuje w firmie (...) Sp. z o.o. w Komornikach na podstawie umowy o pracę na czas określony do dnia 19 czerwca 2013 r., za wynagrodzeniem 2017,62 zł netto miesięcznie, tj. 2.792,72 zł brutto miesięcznie. W 2011 r. matka małoletniego powoda osiągnęła dochód w kwocie 28.856,66 zł.

Matka małoletniego powoda zamieszkuje wraz z synem i babcią. Miesięczne utrzymanie mieszkania to kwota około 1.200, na co składa się opłata za: prąd – 120 zł, ścieki i woda – 70 zł, gaz 55 zł, kredyt mieszkaniowy w ratach po 742,43 zł miesięcznie (z okresem spłaty 30 lat), fundusz remontowy – 220 zł. Babcia G. M. dokłada się do opłat za mieszkanie w kwocie po 400 zł miesięcznie.

Miesięczny koszt utrzymania matki małoletniego powoda to kwota około 500 – 600 zł miesięcznie.

Ponadto matka małoletniego powoda posiada samochód A (...), rocznik 2000, i w związku z tym wydatkuje kwotę 500 zł rocznie na opłacenie ubezpieczenia OC oraz 300 zł miesięcznie na paliwo.

Rodzice G. M. wspomagają ją finansowo, przekazując jej kwotę po 1.000 zł miesięcznie.

Matka małoletniego powoda z zawodu jest technikiem przemysłu spożywczego. Pracowała również jako laborantka. Posiada prawo jazdy kat. B.

dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 03.09.2012 r., k. 9 a.s.

szczegóły transakcji z dnia 17.11.2012 r., k. 35 a.s.

polecenia przelewu z dnia 12.12.2012 r., k. 36 a.s.

pokwitowanie wpłaty z dnia 12.12.2012 r., k. 37 a.s.

faktura VAT nr (...) z dnia 16.10.2012 r., k. 38 a.s.

zeznanie podatkowe za 2011 r., k. 57 – 58 a.s.

przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda, k. 62 a.s.

Pozwany M. D. pracuje w firmie (...) Sp. z o.o. w Komornikach na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, za wynagrodzeniem 2.251,40 zł netto, tj. 3.128,64 zł brutto. W 2011 r. pozwany osiągnął dochód w kwocie 38.514,83 zł.

Pozwany zamieszkuje wspólne ze swoją matką, która pracuje w policji. Pozwany przekazuje matce kwotę 500 – 600 zł miesięcznie na utrzymanie mieszkania oraz płaci za telewizję cyfrową oraz internet. Ponadto pozwany miesięcznie

wydaje 300 zł na ubrania oraz 100 zł na dojazdy do pracy. Posiada również lokatę oszczędnościową, na którą wpłaca kwotę po 500 zł miesięcznie.

Pozwany z zawodu jest mechanikiem samochodowym. Ma ukończony kurs na wózki widłowe i suwnice oraz posiada prawo jazdy.

dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 23.11.2012 r., k. 23 a.s.

zeznania podatkowe za 2011 r., k. 29 – 31 a.s.

przesłuchanie pozwanego, k. 62 – 63 a.s.

Jak wynika z zaświadczenia Powiatowego Urzędu Pracy we W., urząd dysponował ofertami pracy dla osób bez kwalifikacji zawodowych, pracowników produkcji, laborantów, mechaników samochodowych, osób po ukończonym kursie na wózki widłowe i suwnice, dla osób z prawem jazdy kat. B i C za wynagrodzeniem miesięcznym średnio od 1.800 zł do 2.200 zł brutto.

dowód: pismo z PUP we W. z dnia 04.01.2013 r., k. 53 a.s.

Jak wynika z zaświadczenia Powiatowego Urzędu Pracy w Ś., urząd dysponował ofertami pracy dla osób bez kwalifikacji zawodowych, dla pracownika produkcji, dla osób z prawem jazdy kat. B, dla mechanika samochodowego za wynagrodzeniem miesięcznym średnio od 300 zł do 2.500 zł brutto. Jednocześnie urząd nie dysponował żadnymi ofertami pracy dla technika przemysłu spożywczego, laborantki oraz dla osób po ukończonym kursie na wózki widłowe i suwnice.

dowód: pismo z PUP w Ś. z dnia 13.12.2012 r., k. 49 a.s.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 135 § 1 i 2 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego.

Zakres świadczeń alimentacyjnych względem dziecka wyznaczają zatem z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego a z drugiej strony możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

Usprawiedliwione potrzeby uprawnionego dotyczą środków utrzymania, a w miarę potrzeby również środków wychowania. Podczas gdy zaspokojenie środków utrzymania polega tylko na zapewnieniu uprawnionemu mieszkania, pożywienia, odzieży, pielęgnacji, leczenia, to zaspokajanie środków wychowania następuje ponadto przez osobistą troskę o jego rozwój fizyczny i umysłowy. Przy czym należy zaznaczyć, że przez usprawiedliwione potrzeby rozumie się nie tylko potrzeby zapewniające uprawnionemu minimum egzystencji, ale potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu – odpowiedni do jego wieku i uzdolnień – prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy (vide: teza IV uchwały SN z dnia 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNC 1998, nr 4, poz. 42).

Ustalenie możliwości zarobkowych (majątkowych) zobowiązanego do alimentacji ma często charakter hipotetyczny, gdyż kryterium takich możliwości nie zawsze są zarobki osiągnięte aktualnie przez zobowiązanego, lecz sama zdolność do uzyskania określonego wynagrodzenia, zwłaszcza w sytuacji, gdy zobowiązany faktycznie nie pracuje.

Obowiązek alimentacyjny rodziców względem dziecka ma dwojaką postać, która wyraża się świadczeniami o charakterze materialnym oraz osobistymi staraniami o jego utrzymanie i wychowanie, które są równie doniosłe i nie do przecenienia.

Górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, chociażby nawet w tych ramach nie znajdowały pokrycia wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20.02.1972 r., III CRN 470/71, Informator Prawniczy 1972, nr 1 – 2, poz. 15). Ponadto przy ocenie zakresu obowiązku alimentacyjnego należy brać pod uwagę także usprawiedliwione potrzeby własne zobowiązanego, jego sytuację rodzinną, a wysokość obciążenia alimentacyjnego powinna być określona na takim poziomie, aby nie prowadziła do niedostatku.

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda ostatecznie wniosła o zasądzenie od pozwanego M. D. na rzecz małoletniego powoda alimentów w kwocie po 500 zł miesięcznie. Matka małoletniego powoda twierdziła, że pozwany w ogóle nie dokłada się do utrzymania małoletniego syna od około półtora roku. Ponadto wniosła o ustalenie, że pozwany jest ojcem dziecka oraz o nadanie dziecku nazwiska matki.

Pozwany natomiast podnosił, że nie zaprzecza, iż nie łoży na utrzymanie syna, jednak uznał powództwo co do kwoty po 300 zł miesięcznie, gdyż nie stać go na płacenie wyższej kwoty w związku z jego obecną sytuacją finansową. Ponadto przychylił się do twierdzenia, że jest on ojcem dziecka i wniosł o nadanie dziecku nazwiska ojca.

Odnosząc się do żądania w zakresie alimentów, wskazać należy, że w ocenie Sądu przeprowadzone w sprawie dowody, a w szczególności z dokumentów i przesłuchania stron oraz argumenty powołane przez matkę małoletniego powoda i pozwanego, jednoznacznie wskazują, że zachodzą podstawy do uznania w całości żądania zawartego w pozwie. Przede wszystkim należy wskazać, że każdy z rodziców jest zobowiązany do przyczyniania się do zaspokajania podstawowych potrzeb dzieci. Na potrzeby te składa się nie tylko obowiązek zapewnienia dzieciom żywności, odzieży, czy możliwości kształcenia i rozwoju, ale także zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że matka małoletniego powoda wraz z synem i z babcią zamieszkują w mieszkaniu, na które matka małoletniego powoda zaciągnęła kredyt z okresem spłaty 30 lat i miesięczną ratą w kwocie 742,43 zł. Ponadto na utrzymanie mieszkania matka małoletniego powoda przeznacza jeszcze kwotę około 450 zł, na którą składa się opłata za prąd – 120 zł, ścieki oraz woda – 70 zł, gaz – 55 zł, opłata na fundusz remontowy – 220 zł. Łączna suma wydatków na zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych to kwota około 1.200 zł miesięcznie. Ponieważ z matką małoletniego powoda i z powodem mieszka również babcia, należy kwotę 1.200 zł podzielić na trzy osoby, aby ustalić jak duży jest koszt zaspokajania potrzeb mieszkaniowych małoletniego powoda i jest to kwota około 400 zł miesięcznie. Do powyższej kwoty należy również dodać wydatki na utrzymanie samego powoda, które plasują się na poziomie około 1.350 zł, a w tym są opłaty za: wyżywienie i środki czystości – 500 zł, ubrania – 300 zł, mleko i leki – 300 zł, środki higieny – 250 zł. Łączny koszt utrzymania małoletniego powoda to kwota około 1.750 zł miesięcznie. Powyższe kwoty nie tylko zostały wykazane przez matkę małoletniego powoda w toku postępowania, poprzez przedłożenie stosownych faktur i pokwitowań wpłat, ale również zgodne są z doświadczeniem życiowym i zdaniem Sądu nie są wygórowane, zwłaszcza że małoletni powód jest alergikiem i wymaga zakupu specjalnego mleka oraz w przypadku choroby wydatków na specjalne leki. Ponadto małoletni powód ma dopiero 2 lat, a zatem wymaga nakładów na zakup pieluch i specjalnych środków higieny oraz czystości, co jest niezbędne przy tak małym dziecku, jakim jest powód.

Oceniając natomiast sytuację materialną pozwanego, stwierdzić należy, że nie jest ona taka zła jak starał się on przedstawić w toku niniejszego procesu. Przede wszystkim pozwany osiąga stały dochód z wynagrodzenia za pracę w kwocie 2.251,40 zł netto miesięcznie. Z powyższej kwoty przekazuje swojej matce kwotę 500 – 600 zł miesięcznie na utrzymanie mieszkania, w którym wraz z nią zamieszkuje, przy czym matka pozwanego także osiąga stały dochód z wynagrodzenia za pracę w policji. Ponadto pozwany opłaca telewizję cyfrową oraz internet oraz comiesięcznie

dokonyje zakupu odzieży dla siebie za kwotę 300 zł miesięcznie i opłaca przejazdy do pracy w kwocie 100 zł miesięcznie. Jednak to co jest najbardziej godne uwagi to fakt, że pozwany posiada lokatę oszczędnościową, na którą wpłaca kwotę po 500 zł miesięcznie. Powyższą kwotę odkłada od czasu, kiedy zaprzestał łożyć dobrowolnie na utrzymanie małoletniego powoda, co sam potwierdził w trakcie jego przesłuchania: „po 7 miesiącach przestałem przyjeżdżać, bo powódka powiedziała, że nie ma czasu. Wtedy w nerwach powiedziałem, że płacę pieniądze i chcę mieć możliwość kontaktu z dzieckiem. Podczas tej rozmowy powiedziała mi, że takiej jałmużny, jak ja daję nie potrzebuje i przestałem płacić. Od tamtej chwili pieniądze odkładałam na lokatę” (k. 63 a.s.). Powyższe potwierdza zatem, że pozwany jest w stanie uiszczać kwotę 500 zł tytułem alimentów na rzecz małoletniego powoda, gdyż dysponuje wolnymi środkami, które wpłaca na lokatę oszczędnościową. Ponadto pozwany nie wykazał w toku procesu, aby miał tak znaczne, usprawiedliwione wydatki ze swojego wynagrodzenia, aby nie mógł podolać obowiązkowi alimentacyjnemu w kwocie po 500 zł miesięcznie. Osiągając bowiem dochód w kwocie około 2.250 zł netto miesięcznie, wskazał że jego łączne wydatki to kwota rzędu około 1.200 zł, tj. 500 – 600 zł na utrzymanie mieszkania, 300 zł na ubrania, 100 zł na dojazdy i około 200 zł za internet i telewizję cyfrową (co nota bene odnośnie tych dwóch ostatnich nie stanowi wydatku usprawiedliwionego). Zatem pozostaje pozwanemu niezagospodarowana kwota około 1.000 zł miesięcznie, a przynajmniej pozwany nie udowodnił, aby kwota ta również była przeznaczona na zaspokajania jego usprawiedliwionych potrzeb, a to na nim w tym zakresie spoczywał ciężar dowodu zgodnie z art. 6 k.c. Co prawda pozwany w toku procesu podnosił, że spłaca jeszcze dwa kredyty, ale na tę okoliczność nie przedłożył żadnych dowodów, co zdaniem Sądu czyni jego twierdzenia nie udowodnione, a zatem nie mogły zostać wzięte pod uwagę, przy ustalaniu jego sytuacji finansowej.

Mając natomiast na uwadze sytuację materialną matki małoletniego powoda to stwierdzić należy, że osiąga ona dochód w kwocie 2017,62 zł netto miesięcznie, z którego musi przeznaczyć kwotę około 1.000 zł na swoje utrzymanie tj. kwotę 400 zł na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych oraz 500 – 600 zł na pozostałe wydatki. Ponadto matka małoletniego powoda posiada samochód A. (...), rocznik 2000, i w związku z tym wydatkuje kwotę 500 zł rocznie na opłacenie ubezpieczenia OC oraz 300 zł miesięcznie na paliwo w związku z dojazdami do pracy. Pozostałą część pieniędzy może przeznaczyć na utrzymanie małoletniego powoda, którego potrzeby są dość znaczne, co zostało wykazane powyżej. Często matce małoletniego powoda brakuje pieniędzy na opłacenie wszystkich wydatków, dlatego też w utrzymaniu pomagają jej rodzice przekazując kwotę po 1.000 zł miesięcznie. Ponadto nie można zapominać, że matka małoletniego powoda wypełnia swój obowiązek alimentacyjny również poprzez osobiste starania w wychowanie małoletniego powoda, czego nie czyni pozwany.

Sąd mając więc na uwadze powyższe okoliczności, doszedł do przekonania, że pozwany jako ojciec małoletniego powoda jest ex lege zobowiązany do łożenia na jego utrzymanie. Natomiast kwota 500 zł miesięcznie, a zatem mniej niż 1/3 kosztów comiesięcznego utrzymania małoletniego powoda, jest obciążeniem, które pozwany będzie mógł zrealizować, co zostało już wykazane powyżej. Nie wychodząc zatem poza żądanie zawarte w pozwie oraz mając zatem na uwadze możliwości zarobkowe i zawodowe obojga rodziców, orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku.

Jak wynika z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.).

Cofnięcie pozwu jest więc cofnięciem wniosku o udzielenie ochrony prawnej roszczeniu procesowemu. Jest wyrazem prawa powoda do dysponowania przedmiotem procesu oraz przejawem odwołalności czynności procesowych. Jeżeli pozew zostanie skutecznie cofnięty – udzielenie ochrony prawnej – wydanie wyroku stanie się bezprzedmiotowe i niedopuszczalne – sąd wyda postanowienie o umorzeniu postępowania (art. 355 k.p.c.).

Powódka na rozprawie w dniu 06 marca 2013 r. cofnęła pozew ponad kwotę 500 zł, na co obecny na rozprawie pozwany wyraził zgodę. Sąd co do zasady związany jest cofnięciem pozwu. Obowiązany jest jednak zawsze dokonać oceny, czy w świetle zgromadzonego materiału procesowego czynności wymienione w art. 203 § 4 k.p.c. nie są sprzeczne z prawem,

zasadami współżycia społecznego lub czy zmierzają do obejścia prawa. Stwierdzenie tych okoliczności ma ten skutek, że mimo złożenia przez stronę odpowiedniego oświadczenia sąd prowadzi nadal postępowanie, wydawszy uprzednio postanowienie stwierdzające uznanie tych czynności za niedopuszczalne i odmawiające umorzenia postępowania (por. wyrok SN z dnia 5 listopada 1966 r., II CR 387/66, OSNC 1967, nr 7–8, poz. 133).

Mając na uwadze fakt, że pozwany dobrowolnie wyraził zgodę na cofnięcie pozwu oraz to, że powódka dobrowolnie cofnęła pozew ponad kwotę 500 zł, sąd uznał, że nie zachodzą przeszkody prawne do umorzenia postępowania w powyższym zakresie, co zostało odzwierciedlone w pkt II sentencji wyroku.

Jednocześnie Sąd umorzył postępowanie w zakresie ustalenie ojcostwa pozwanego, gdyż w dniu 26 listopada 2012 r. M. D. uznał przed Sądem Rejonowym w Środzie Śląskiej w sprawie o sygn. akt III Nsm 357/12, swoje ojcostwo wobec małoletniego M. M. (1). Ponadto G. M. i M. D. zgodnie oświadczyli, że małoletni M. będzie nosił nazwisko matki „M.”. Wobec powyższego na podstawie art. 355 § 1 k.p.c., który stanowi, że sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne, mając na względzie, że w tym zakresie wydanie orzeczenia stało się zbędne, orzeczono jak w pkt II wyroku.

O kosztach sądowych rozstrzygnięto na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2010.90.594 z późn. zm.), mając na uwadze, że pozwany osiągał dochód z wynagrodzenia za pracę.

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Zarządzenie:

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego;
2. kal. 14 dni.

26.03.2013 r.

(a. s.A. (...).P.)